



## EWA LASSEK

**6 stycznia 1928 – 17 lipca 1990**

Dziesięć lat temu odeszła Ewa Lassek jedna z najwybitniejszych artystek polskiego teatru. Zaraz po studiach w krakowskiej PWST w 1950 roku związała się z Teatrem im. St. Wyspiańskiego w Katowicach. Podczas dwunastu sezonów dała się poznać śląskiej publiczności w wielu znaczących rolach (m. in.: Anieli, Klara w *Ślubach panińskich* A. Fredry; Ifigenia w *Ifigenii w Taurydzie* W. Goethego; Aksjusza w *Lesie* A. Ostrowskiego). Od 1962 roku do śmierci była aktorką Starego Teatru.

Ewa Lassek wielka, niepowtarzalna indywidualność naszego teatru, tworzyła na scenie fascynujące, niezapomniane kreacje. Krucha, drobna, bardzo piękna kobieta czarowała niskim, chropawym głosem o matowej barwie. Główną cechą jej aktorstwa była umiejętność autoanalizy, nieustannego poszukiwania: „Kiedy mogę

jeszcze podjąć własną, osobistą decyzję wypełnienia pozostawionych a pokrytych tymczasową techniką »pustych miejsc« interpretacyjnych, tzw. »białych plam«, wtedy czuję, że coś istotnego, coś twórczego w mojej pracy zaistniało” – powiedziała Ewa Lassek w wywiadzie telewizyjnym. Grane przez nią postacie, zawsze bardzo złożone i niejednoznaczne, często przeciwstawiające się dotychczasowej tradycji interpretacyjnej, precyzja warsztatu aktorskiego, szacunek i doskonałe porozumienie ze scenicznymi partnerami, magiczna siła, dzięki której bezbłędnie panowała nad widzami przeszły do legendy Starego Teatru. Pozostaną na zawsze w pamięci jej kreacje w *Szewcach* i *Matce Witkacego*, *Wyszedł z domu* i *Mojej córce Różewicza*, *Garbusie Mrożka*, *Operetce Gombrowicza*, *Pokojówkach* Geneta, *Wiśniowym sadzie* Czechowa.